

מילחמת יו"ד ביו"ד

יום ג' 8.10, שימחתיתורה

גבאי בתיהכנסת עוברים ממתפלל למתפלל. המיבצע — הערב"ב בכל רחבי הארץ. מיישובי רמת-הגולן ועד אשדוד ואשקלון. מועברות מפה-לארץ מילות הקוד: "מיבצע הקפות — הערב"ב וההתרגשות גוברת. נשלפות מפות, המסלולים ונקודות הריכוז מסומנים עליהן. כ-6000 איש, רובם צעירים, אחרים מבוגרים; ישראלים ותושבי יישובים רבים; מורים ותלמידים; מרצים באוניברסיטאות וסטודנטים; רבנים ובני ישיבות; מדריכים והנכחי תנועות-נוער, "גונבים" חלק מההקפות בבית-הכנסת, ממחרים לבתיהם, ארוזים תרמילי-גב ושקיי שינה. ממהרים לנקודות-הריכוז, שנקבעו זמן רב מראש.

יום ג' 8.10, שעה 20.00

מישטרת אשדוד מקבלת מידע מוקדם, ממודיע שאותו שתלה בין חוגי המתנחלים בעיר: ההתנחלות תיערך עוד הערב. בידי המישטרה שמות של רכזיה-התנחלות בעיר, וליד בתיהם ממתנות ניידות כדי "לאסוף"

מכוח לחיילים

מתנחלים מסתערים על חייל אשר ניצב במחסום דרכים ליד הכפר חירבתה בשומרון, ומכים אותו מכות-רצח כדי לטקו מן המחסום. "מתנחל" מסתער באגרוף שלוף לעבר החייל, בשעה שחבריו אוחזים ברועותיהם ודוחפים אותו מהדרך. סך-הכל פצועי צה"ל בלילה זה — 27.

השיירה ממשיכה בדרכה עוד כחמישה קילומטרים, עד למחסום הבא. שם ממתנה להם מחלקת-חיילים שבראשה סגן רמי. רמי מורה לנהג האוטובוס שהביא את החיילים, להחנות את האוטובוס לרוחב השביל, והשיירה נעצרת.

גבורתו של מאיר הרציון לא יכלה לאוטובוס. הוויכוחים עם רמי הופכים סועים רים יותר ויותר. רמי מספס על גג האוטובוס ומנהל את המילחמה הפרטית שלו משם. תוך שהוא מודיע למתנחלים כי הוא אישית, תומך בהם, אולם עדי-כמה שזה תלוי בו — אף אחד מהם לא יעבור! הטנדר של הרציון מטפס במאמץ רב על צלע ההר, ומצליח לעבור את המחסום. עוד שתי מכוניות עוברות גם הן, אולם שרשרת של חיילים חוסמת גם דרך זו. המתנחלים זונחים את מכוניותיהם ומתחיי לים במסע רגלי ארוך אל תוך הלילה, מסע שסופו הוא הנקודה המצויינת במפה שלהם בשם שילה, היא מישטרת נבי-צאלה, כ-20 קילומטרים מהמחסום. אלוף פיקוד-המרכז, יונה אפרת, אשר

באותה שעה מתרכזים בנקודות-הטעייה נוספות בירושלים עשרות צעירים, המבליי טים עצמם בשירה, ריקודים וקריאות "השומרון כולו שלנו!" ומרכזים סביבם את המישטרה. באותה שעה מתרכזים למעלה מ-200 מכוניות פרטיות, אוטובוסים ומשאיות במושב נחלים שליד פתח-תיקוה, וליד כפר-אברהם. נקודת-ריכוז זו אינה מתגלה על-ידי המישטרה, והשיירה יוצאת. כ-3000 איש מתרכזים לקראת הצות ליד מחסום של צה"ל, בציאת מירושלים ליד הכפר עזריה. המחסום אותו שומרים כ-100 חיילים, מתמוטט במהירות אל מול נחשול האדם השוטף דרכו.

שיירת המכוניות היוצאת מפתח-תיקוה נוסעת בכיוון ירושלים דרך לוד, עד הגיעה למישטרה-איילון. מול המחלבה המפורסמת פונה השיירה כולה אל דרך-עפר, לעבר שעלבים. במחסום-מישטרה ובו שוטר וקצין עוצרים כל מכונית. "לאן אתה נוסע?" "לבקר את הבן-דוד שלי בשעלבים." "ב" שעה אחת בלילה ז', כן, הוא עוד לא ישן." בשעלבים ממתנים כבר "שומרי-תנועה"

מאת

יוסי ינאי צילם עידן אגמון

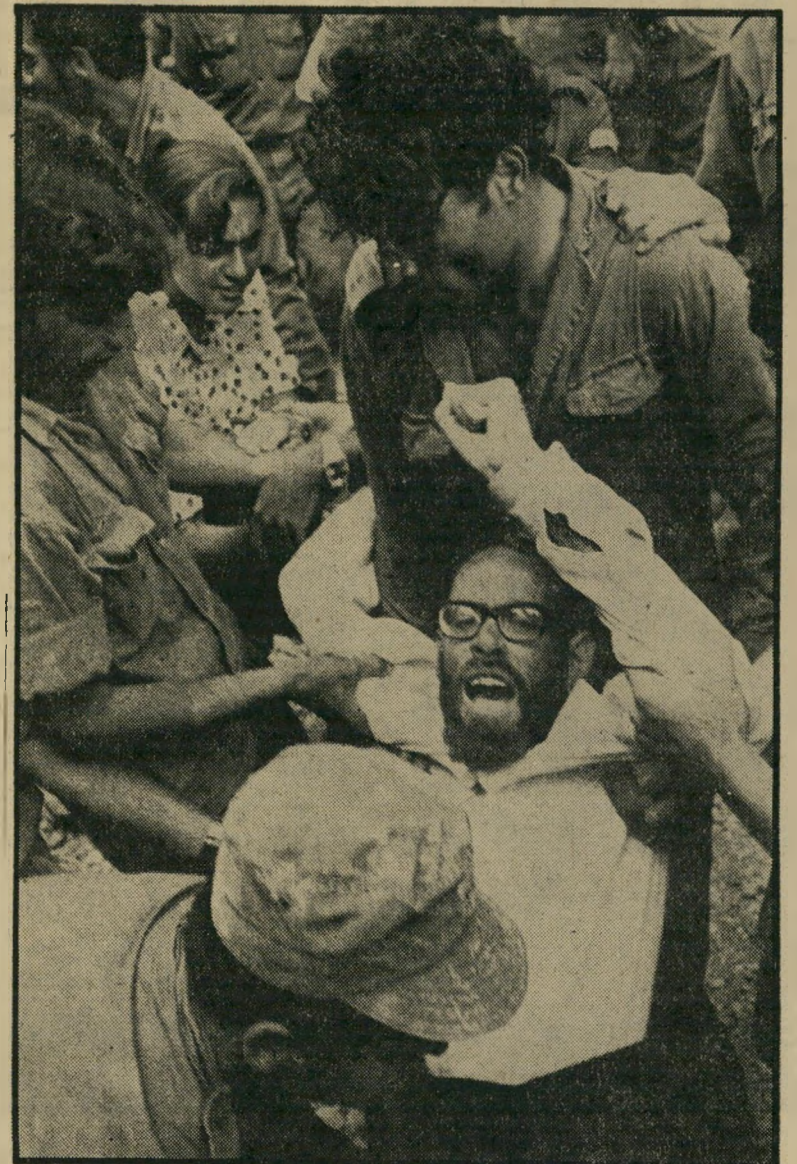
היה אחראי על פינוי המתנחלים בסבסטיה, חודשיים קודם-לכן, מיהר לעבר יריחו. ברור היה כי המתנחלים שיצאו מירושלים התכוונו להתיישב בעיר זו. את ראש-המטה שלו, שלח לטפל במתנחלי נבי-צאלה.

אינו מבין חוכמות. הוא מסתער על המתנחלים אישית, מכה נשים וצעירים המסרבים לפנות את הדרך לנבי-צאלה. מאוחר יותר הוא מקבל הוראה ישירה משר-הביטחון, שמעון פרס, להקפיד על כך שעיתונאים לא יורשו לכסות את ההתנחלות, והוא מכוון את מירצו הרב כנגד עיתונאים, מנסה לזהות אותם בין עשרות המתנחלים, ולגרשם מן השטח.

מקרב המתנחלים, המכוונים כל מכונית לעבר דרך-עפר. התוראה היא לנסוע באור רות נמוכים, דבר המקשה על הנסיעה בדרך-העפר מלאת המהמורות. ליד הכפר חירבתה ממתין לשיירה מחסום שעליו מופקדים חמישה חיילים, עולים חדשים מברית-המועצות, הנמצאים בארץ מיספר חודשים ועוברים עתה סירונות.

הרציון מסתער

ב ראש השיירה נוסע מאיר הרציון. הוא יורד מהטנדר הישן שלו, מבקש מהחיילים להסיר את קונצרטיות-התייל המשמשת כמחסום. החיילים מסרי בים. מאיר מסתער, בעזרת מתנחלים נוספים, דווקא מאלה שאינם דתיים, על המחסום. חייל, שידו נתפסה בתייל, מושלך יחד עם המחסום כשהוא צועק: "היד שלי נקרעת!" שני חבריו הנחלצים לעזרתו סופגים חבטות נאמנות — המחסום נפתח.

פינוי המתפרעים

זעקת-קרב פורצת מפי רבה של קריית-אובע. הרב לוינגר, מנהיג מתנחלי ואדי קלס, כאשר החיילים מפנים אותו. היו דרושים שמונה חיילים כדי להתגבר על לוינגר הצנום, אשר נלחם בחיילי צה"ל בצירופו ובשינוי. הוא שייך לדור מצדה, אמר עליו עמיתו.

יום רביעי 9.10, שעה 05.00

קבוצות-קבוצות, מתחילים המתנחלים להגיע לנבי-צאלה. מחסומים מאולתרים של צה"ל, בדרך-אינם מצליחים לכבד